

Gustav Pedersen: Vedrørende den famøse § 13 vil jeg gerne have Lov til at sige, at det Responsum, der er afgivet, er jo ikke afgivet af en tilfældig Jurist, men af den Sagfører, der har ført de fleste Funktionærsager for danske Domstole, saa nogen Erfaring maa han da have. Men som Lovforslaget er udarbejdet, staar der deri, at den ansatte efter 48 Timers Forløb kan kræve Erstatning, men der staar ikke — og man kan heller ikke modsætningsvis læse —, at han ogsaa har Ret til at kræve Erstatning, inden der er gaaet 48 Timer. Altsaa, det bliver en Forringelse af de faktiske Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den øvrige Tilbagegang i Vilkaarene vil jeg gerne sige, at for de mange store Grupper, der allerede har 3 Maaneders Opsigelse, er der ikke Kontrakter; der er en fast Coutume, som giver dem Ret til 3 Maaneders Opsigelse. Saa snart der er en Lov om dette Forhold, vil Loven selvfølgelig træde i Stedet for den retslige Coutume. Med andre Ord, man fratager mange Tusinde Funktionærer en i Forvejen hjemlet Ret til 3 Maaneders Opsigelse; og hvordan det kan gavne, har jeg indtil dette Øjeblik ikke faaet Forklaring paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg troede, det ærede Medlem var klar over, at man ikke kan omstøde Kontrakter ved en Lov. Man kan sige: Det maa ikke være ringere end dette, men alle de Forhold, der er bedre, berøres ikke af denne Lov, de fortsætter som hittil.

Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at der i § 13 aldeles ikke er Tale om Lønkravet, det Krav bestaar fortsat, uanset denne Paragraf. Men denne Paragraf indeholder en Tilføjelse til allerede bestaaende Forhold og taler kun om en Erstatning, der maa antages at være for Tort og Svie.

Til den højtærede Minister skal jeg sige, at vi kan vist være lige store Jurister begge to. Men den højtærede Minister er ikke nogen god Taktiker, hvilket man ser af den lille Manøvre, han foretog ved at frafalde det principale Standpunkt, at Lønnen ikke kunde udbetales som sædvanlig, og gaa over til at sige, at ofte vilde den paa-gældende faa en større Erstatning. Dette bemærkede jeg, og det betyder, at Ministeren allerede har frafaldet det, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen staar og forfægter endnu — jeg tror, det ærede

Medlem ogsaa skulde frafalde det, for det kommer det ærede Medlem til før eller senere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning, og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Gustav Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft taler stadig om, at de 3 Maaneders Kontrakter bliver bestaaende. Ja, det er meget godt, men der er nu engang mange Tusind Funktionærer, som ikke har Kontrakt, men som desuagtet har 3 Maaneders Opsigelsesfrist, og de vil i det Øjeblik, Loven træder i Kraft, faa den forkortet til 1 Maaned. Og hvordan det kan gavne disse Funktionærer, forudsat at de er Tilhængere af en lang Opsigelsesfrist, skylder det ærede Medlem Hr. Carsten Raft Svar paa.

Hassing-Jørgensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det var nu ikke helt berettiget, naar det ærede Medlem ikke mente at skulle tage sig Kritikken nær. Det afhænger dog af, hvor rigtig Kritikken var. Jeg kan godt tiltræde det Synspunkt, at man, naar man ikke har Adgang til Administrationen og Regeringens Omraade, nemt kan komme til at gøre Fejl ved Udarbejdelsen af et Lovforslag. Men jeg vil dog sige, at man naar langt ved at gøre sig Umage og navnlig ved at gøre sig Umage for at faa de positive Ting med, som man mener har Interesse. Og Kritikken gik jo ud paa, at Lovforslaget indeholder kun meget, meget lidt af Realiteter. Sandheden er den, at der næsten ingenting staar i dette Lovforslag. Dette forhindrede mig ikke i at udtale min Sympati for, at Lovforslaget var blevet fremsat. Min Sympati knytter sig i meget væsentlig Grad, som jeg sagde, til det Initiativ, som Det konservative Folkeparti har udvist ved at forelægge Lovforslaget, og denne Sympati er urokkelig.

Men nu skal vi saa se, hvad der kommer ud af det. Det ærede Medlem maa jo være klar over, at naar man indlægger sig den Fortjeneste at rejse Sagen, saa paatager man sig ogsaa den Risiko, at der kommer noget ud af den, noget, som er væsentligt, noget, som kommer til at betyde noget, i Modsætning til den Formulering, som det ærede Medlem har givet sit Forslag. Jeg ønsker meget at yde min Medvirken til, at der kan komme noget virkeligt ud af det, noget, som har positiv Betydning, ikke blot